

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıda belirtilen sorularımın Millî Eğitim Bakanı Yusuf TEKİN tarafından Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96'ncı ve 99'uncu maddeleri uyarınca yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Gülcan KAÇMAZ SAYYİĞİT

Van Milletvekili

2025 – 2026 eğitim ve öğretim yılında milyonlarca yurttaşın anadilinde eğitim talebini karşılamak bir yana Millî Eğitim Bakanlığı (MEB) birçok tartışmalı projeye imza atmaktadır. Özellikle ekseriyeti Kürt olan kentlerde Kürtçenin (Kurmanca, Zazaca) eğitimde yok sayıldığı görülmektedir. MEB'in başlattığı “Dilimizin Zenginlikleri” projesi de Türkçe dışındaki dilleri görmeyen bir temelde hazırlanmıştır. Çünkü projeye birçok kentte binlerce okul öncesi, ilkökul, ortaokul ve lise öğrencisine ulaşılması hedeflenirken temel kazanım olarak sadece Türkçe üzerinden “anadilinin zenginliklerinin öğretilmeye çalışılması” ile diğer anadiller yok sayılmaktadır. Oysaki Anadolu ve Mezopotamya coğrafyasında Kürtçe başta olmak üzere birçok anadil bulunmaktadır. Buna rağmen MEB'in projesinde yerelin özgünlükleri dikkate alınmadan, “homojen toplum” ön kabulüyle hareket edilmektedir.

Tekçi pedagojik bir yaklaşımla hazırlanan proje, milyonlarca öğrencinin anadiline yabancılaştırılmasına hizmet etmektedir. Öyle ki 2017 yılında Şırnak'ta bir okulda bir öğretmen tarafından kural olarak “Kürtçe konuşmayacağım” uyarısı panoya asılırken bugün Van'ın Başkale ilçesinde öğrencilere “Türkçem benim anadilim / Türk'üz, Türkçe konuşuruz” dizelerinin yer aldığı şiiirlerin okutulduğu belirtilmektedir. Neredeyse yüzde yüzü Kürt olan bir okulda, öğrencilere okutulan veya söylenen buna benzer ifadelerin pedagojiyle bir ilgisi olmadığı gibi asimilasyona da yol açmaktadır. Dolayısıyla her ne kadar inkardan vazgeçilmiş olsa da kamusal alanda Kürtçeye yönelik bir yok sayma söz konusudur. Bunun en önemli göstergesi de MEB'in öğrencilerin anadilini ve kültürünü dikkate almadan müfredat ve projelerde tekçi, hatta ırkçı bazı unsurlara yer vermesidir.

Türkiye'nin üzerinde kurulduğu coğrafya, Türkçenin yanı sıra Kürtçe (Kurmanca, Zazaca), Arapça, Lazca ve birçok anadilin de kadim coğrafyasıdır. Geline aşamada öğrencilerin anadilini veya inancını eğitimde dikkate almamak pedagojik bir yaklaşım değildir. Bu sebeple ekseriyeti Kürt olan bir kentte öğrencilere “Türk'üz, Türkçe konuşuruz” dedirtmenin eğitimde bir kazanıma yol açmadığının görülmesi elzemdir. Dolayısıyla MEB'in tekçi müfredatı, bir barış müfredatıyla revize etmesi tüm öğrenciler ve eğitim emekçileri için en yararlı adım olacaktır.

Bu bağlamda;

36566

1 – Anadilinde eğitime yönelik 2025-2026 eğitim ve öğretim döneminde neden herhangi bir çalışma yapılmamıştır? Buna yönelik bir adım atılacak mıdır?

2 – MEB’in hazırladığı projelerde Türkçe dışındaki anadiller dahil edilmekte midir? Son 5 yılda Türkçe dışında hangi anadillerde projeler uygulanmıştır?

3 – “Dilimizin Zenginlikleri” adlı projenin hazırlanması ve uygulanması sürecinde Türkçe dışındaki anadillere neden yer verilmemiştir? Yerelin özgünlüğü neden dikkate alınmamaktadır?

4 – Van’ın Başkale ilçesinde anadilleri Kürtçe (Kurmancca, Zazaca) olan öğrencilere “Türk’üz, Türkçe konuşuruz” dedirtmek, pedagojik midir? Andımız’ın yerine benzer uygulamalara mı başvurulması amaçlanmaktadır?

5 – Eğitimde kültürel ve inançsal çeşitliliğin dikkate alındığı bir barış müfredatı neden hazırlanmamaktadır? Buna yönelik herhangi bir adım atılacak mıdır?